jätta tiä ello. mis kunst jaa nu jo mu är tapat.
A löp ei olõ kunst mõdagi kuulnu, lahkneuwo mehhi pesa är
tännüwõ eeki minemo.
Saanuwo linna nok jääl, jääl muidogi, jäärtsi mitu mõistuso
jo läbi lüwwõ hääd külländ jõnuwo jo jooneuwo jo
raisanuwoo raha nii jaana ar, ei arja un, koist taxan
Nüko eksi olnu hää rääkis ku weel olnu eksi mõdagi, a ku nuiu olgo
saanu jo mõdagi ei olõ enämb olnu jues jäänüwõ jääl nälgõ,
saa jüwwõ nail ei olõ enämb mõdagi olnu, raha kahenämb ei to
nok jues un jo perei nälg käen, nii jus näil kah.
Hulkuneuwo liinast wällo, saanuwo jues alte juuro taw mano wõllõ,
jinno lännüwõ jõsi jo pallõlnuwo üü maia, lubat kah,
jo jus weel watkes ant jüwwõ kah.
Tõjõl kummogul ku tus perenüs näid nännü jues nõudnu et
kas nio kõlle kuulsi es paas. Nok koisi hääd müllt wiländ
et kuud ja jo jäänüwõ jinno kuulsi et jues eks jaa jüwwõ kah.
Tu perenüs olnu ütt jues nõid, jo tus kohtun näidär kukado jo
annu näib jäärtsi kun keldõ tõsi är es jõuwo tettõ.
Edimält walanu koobi käwwe kernet juuro kuha uniga jõsi jo jäänü
kukago är, jues nu kerne pitüwõ nio jäält ütte pääwõ aego
wõllä koryanuno, löpi kus annu ütte juuro kuig, jesit ütte
kuld rõstend wõllõ kuwwo, jo kolmanda kun annu näib ütte
juuri järwe seest kolm kuld kalla sinni piüdõ.
Ego kuigo ol näil üts päiw aigu, ku jues är es kis kuud jus
jues pitüwõ nio igäwes jinno wangi jäämo.
Tennüwõ edimäsi jussi pääwõ kuud är ei olõ jaanu puulesi
kumpi kernet tõjõl pääwal ei olõ jaanu rõstind koo tegi
kattõ jo kolmandal päänat jaanuwo ütte ainu kalo nõkte.

Nok nüüd ollesi keldõ kuis asi läbi jo muidogu kuulnuwoo kennas kuldar
kuud wasto rõstma, kulsu kah jus perenüs neländäl pääwal jo olnu
kallwäego hää mäe. Tõjõ wäriwõnuwoo jo kui lehe kulõ käenõsi
kiõ mis nüüd kettäs, kuiisuni et ko olõt kuuego walmis jo naidäko
asi jüjo, ku koisi midägi ntõudädõ es olõ jues ülnü et kuis kü
nii wõhna olõt jo kuud jamma kuudes jüwwõ es tettõ,
jo muutnu kõsi kiowes, nüko ku ütt kulõ jo nu kuis är tege. —
Nowõmb weli rõttõn uutnu eksi jo uutnu es a ei midägi koisi
ei kulõ rõstõgi wällõ jo wäego tahtnu kiõ näid amõnõt nattõ
jaia jo pallõlnu es jõ et jõ lupasi tõll manõ naid koheg. otsmo.
Ejõ lubanu jo kiõ lännü kah. Saanu kah edimält jinno mesi puie
mano jo mesilõnu pallõlnu wäego Särdi tenu meie midägi jo et ku
keil wasi rõnnõgi wajo kulõ kül mi jues arastammi ku saami wõhägi.
Tiõ mõttõlnu et mis abi nimalaisisi wõi kül jaia, a kuug, perõst
ei olõ tiõ keld är lahknu.
Saanu kuisuuklasi pesa mano, ku naanu kah pallõnnuo et
mis ja kuusi saat et jo nüid är lahot ja ku sullwasi kül mii
kah jus awitammi ku saami wähõgi.
Tiõ mõttõlnu et mis abi näisi kül saa a jus ei olõ kiõ näide
pesa lahknu.
Saanu kani pesa mano, ku nii jaano pallõnnuo, tõõra tiõ pesa
lahknu, tiõ ei olõ lahknu kah. Hani kuuani jo lubanu kah ku tiõ
wähägi jaa, letõ awitada oppaidi ees päädi ku täll wasi rõnnõgi, nüdägi, kattõ
ütte kulõ. Otsnu jus nuis rõttusi läbi jo wiinäki saanu kiõ jinno ütte paiwo
juuste mõjaki, mõisa wai mis to ol olnu, muidoga juuro kuuno alli olnu
inne, jaano laanu tiõ jõsi naano, jääl olnuwo nouk kuuno kõpõsi
jo läänenüwoo wasto tulõjalli nii jõmõ et jõmi ei kõi
wallalõ laskõ, jo inimisi olnuwo jääl kõppi wõisin.